

вѣкъ влѣзе съ дѣщерѣ си въ голѣмыя салонъ, дѣто намѣрихѣ единѣ софрѣ великолѣпно сложена за двѣ лица. На търговеца не бѣше при сърдце да яде; но Хубавка ся усили да ся покаже мирна; тя сѣдна на софрѣтъ и почна да яде като си думаше: „Звѣрътъ види ся иска да мя угой прѣди да мя изѣде, пощо мя е толко добръ послужилъ.“ Когато ся навечерахѣ, чухѣ единѣ голѣмъ трѣсъкъ и търговецѣтъ плачешкомъ рѣче на горкѣтъ си дѣщерѣ събогомъ; защото си знаеше че туй бѣше звѣрътъ. Хубавка ся разтрѣпера, като видѣ туй страшно лице, но ся оборава отъ доброто му поведеніе; и като ѣж попыта страшилото да ли е на драго сърдце дошла тамо, тя му разтрѣперана каза: Да. „Вый сте много добра, ѣ рѣче звѣрътъ, и азъ съмъ ви твърдѣ одѣлженъ. Добрый человекѣ! ютре рано си върви, и недѣйте никога да ся осѣдите за да ся завърнете тука. Събогомъ Хубавко. — събогомъ звѣре, отговори тя, и веднѣга ся оттѣгли страшилото. „Ахъ! чедо мое, рѣче търговецѣтъ като загърли Хубавкѣ, азъ съмъ вече отъ страхъ полумъртавъ. Вървайте мя. Оставете мя тука. — не тате, му рѣче Хубавка постоянно, вый ютре рано ще търгнете и ще мя прѣдадете на Божиѣтъ помощ; може бы, той ще ся смили за мене.“ Тѣ си лѣгнахѣ и си мыслехѣ, че не ще да могатъ сва нощъ да заспѣтъ; но като токо лѣгнахѣ на одаритѣ си задрѣмахѣ. Хубавка видѣ на сънѣ единѣ женѣ, която ѣ каза: „Азъ съмъ задоволна отъ вашето добро сърдце Хубавко; туй добро дѣло, което правите, като ся жьртвувате, за да избавите живота на баща си, неще остане никѣкъ безъ награда.“ Хубавка, като ся събуди приказа своя сънъ на баща си, който колкото че ся и поутѣши малко, неможѣ